

Combined Hepatocarcinoma

ราธีป ประคงวงศ์
ธีรนันก์ สรรพจิต

แผนกทางเดินอาหารและตับ กองอายุรกรรม โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

บทนำ

มะเร็งตับเป็นมะเร็งที่พบบ่อยเป็นอันดับที่หนึ่งในผู้ชายและอันดับที่สามในผู้หญิงในประเทศไทย¹ เกือบทั้งหมดของมะเร็งที่เกิดจากตับเอง (primary hepatic tumor) ได้แก่มะเร็ง 2 ชนิด คือ hepatocellular carcinoma (HCC) ซึ่งมีเซลล์ต้นกำเนิดจากเซลล์ตับ (hepatocyte) และ cholangiocarcinoma (CC) ซึ่งมีเซลล์ต้นกำเนิดจากเซลล์เยื่อบุท่อทางเดินน้ำดี (cholangiocyte)

อย่างไรก็ตามมีรายงานของมะเร็งที่เกิดจากตับเองที่มีทั้งส่วนของ hepatocellular และ cholangiocellular ในมะเร็งก้อนเดียวกัน โดยเรียกว่า combined hepatocarcinoma (CHCC) ซึ่งเกิดขึ้นได้ถึง 1-4.7% ของมะเร็งที่เกิดจากตับเองทั้งหมด²⁻⁸

CHCC ได้ถูกรายงานครั้งแรกในปี 1903 โดย Wells⁹ และต่อมาในปี 1949 Allen และ Lisa² ได้ทำการศึกษาควบรวมข้อมูลผู้ป่วยเหล่านี้โดยแบ่งเนื้องอกออกเป็นสามชนิด และได้รายงานเกี่ยวกับมะเร็งชนิดนี้ไว้ หลังจากนั้น Goodman⁴ ทำการรวบรวมผู้ป่วยได้จำนวนมากขึ้นและจัดหมวดหมู่เลียใหม่ โดยการจัดหมวดหมู่ของ Allen และ Goodman ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1

ต่อมาในปี 1978 องค์กรอนามัยโลกได้ให้คำจำกัดความของลักษณะทางพยาธิวิทยาของโรคนี้ไว้ ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดต่อไป

ตารางที่ 1 การจัดหมวดหมู่ของ combined hepatocellular and cholangiocarcinoma¹⁸

Allen	Goodman
Type I HCC and CC are present at different sites within the same liver (double tumor)	Type I “Collision tumor” or an apparently coincidental occurrence of HCC and CC within the same liver
Type II HCC and CC are present at adjacent sites and mingle with continued growth (combined type)	Type II “Transitional tumor” in which there is transition from elements of HCC to elements typical of CC
Type III HCC and CC are combined within the same tumor (mixed type)	Type III “Fibrolamellar type” which resembles the fibrolamellar subtype of HCC but which contains mucin-producing pseudoglands

การวินิจฉัยโรค CHCC บางครั้งอาจทำได้ยาก ต้องอาศัยความรู้ทางด้านรังสีวิทยาและพยาธิวิทยาร่วมด้วย บทความนี้จึงได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ อาการ อาการแสดง ลักษณะของผ้ารังสี ลักษณะทางพยาธิวิทยา การรักษา และ การพยากรณ์โรค สำหรับโรค CHCC เพื่อช่วยในการวินิจฉัยและแยกแยะภาวะโรคนี้ จากโรคอื่น โดยจะเน้นถึง CHCC ตามการจัดกลุ่มของ Allen type II, III และ Goodman type II (มีเซลล์ห้องสองชนิดอยู่ในก้อนเดียวกัน) เป็นหลัก จะไม่ขอกล่าวถึง fibrolamellar HCC (Good man type III) ซึ่งจะมีลักษณะทางคลินิกและทางพยาธิวิทยาที่แตกต่างออกไป

กลไกการเกิดโรค

กลไกการเปลี่ยนแปลงของเซลล์ใน CHCC เป็นไปได้ 2 รูปแบบ¹⁰ คือ 1) ส่วนของ CC มีการเปลี่ยนแปลงมาจาก HCC 2) เนื้องอกห้องหมดมีการเปลี่ยนแปลงจาก stem cell ที่สามารถเปลี่ยนไปเป็น hepatocyte หรือ bile duct epithelium ได้อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลในขณะนี้ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน

ผู้วิจัยบางกลุ่มคาดว่า ส่วนที่เป็น CC ในเนื้องอก CHCC มีการเปลี่ยนแปลงแบบ metaplasia มาจาก HCC เนื่องจากความคล้ายคลึงทางด้านกีโนและทางพยาธิวิทยา เช่น อายุ เพศ ไวรัสตับอักเสบเรื้อรัง ระดับ AFP และภาวะตับแข็งนั้น ใกล้เคียงกับผู้ป่วย HCC^{3,4,6,10} นอกจากนี้ ยังมีการคีกีไซพ์ mutation ของยีนส์ที่บีริเวล P53 และมีการแบ่งตัวผิดปกติที่ตำแหน่ง Rb-1 locus เมื่อนักวิเคราะห์ทั้งส่วนที่เป็น HCC และ CC¹¹ จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมของทั้งสองส่วนมาจากต้นกำเนิดเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การคีกีไซฯที่กล่าวถึงข้างต้นเป็นการคีกีไซจากประเทคในแอบเอเชีย ซึ่งมีความซุกของโรคไวรัสตับอักเสบเรื้อรังอันเป็นสาเหตุของโรคตับแข็งและ HCC

ในขณะที่ข้อมูลจากการคีกีไซทางฝั่งตะวันตกมีความแตกต่างออกไป การคีกีไซฯเกี่ยวกับ CHCC ในอเมริกาเหนือ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับโรคตับเรื้อรัง และคาดว่าการเกิด CHCC ในประเทคแอบตะวันตกมีกลไกการเกิดที่ต่างกันของเอเชีย⁸ นอกจากนี้ ยังพบว่ามะเร็งที่เกิดจากเนื้อตับเอง เกิดจาก immature cell ที่อาจเจริญเติบโตไปเป็น hepatocyte หรือ bile duct epithelial cell ได้¹² ซึ่งสนับสนุนว่า CHCC อาจเกิดจาก stem cell ในตับเอง

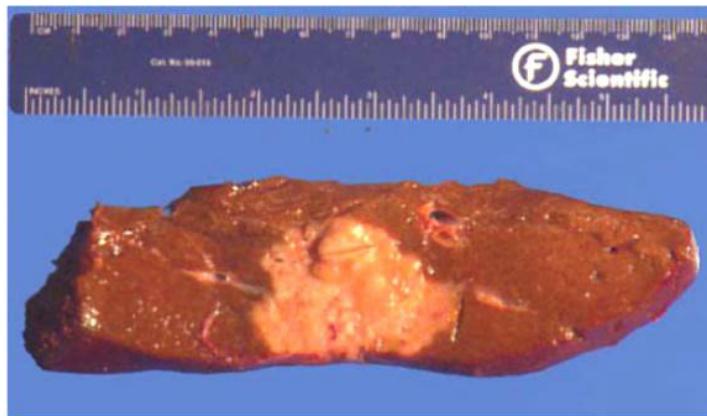
ปัจจัยเสี่ยง

จากหลายรายงานที่ผ่านมาพบว่า CHCC ในประเทคแอบเอเชียตะวันออกมักพบร่วมกับไวรัสตับอักเสบบี ไวรัสตับอักเสบซีเรื้อรัง และตับแข็ง 15-70%^{7,8,13} การใช้สารเคมีบางอย่าง เช่น nitrotoluene (สำหรับลังเคราะห์ยาฆ่าแมลง และผลิตภัณฑ์ยาง) หรือการใช้ methyl eugenol (ส่วนผสมของน้ำหอม) สามารถทำให้เกิด CHCC ในหนูได้^{14,15} นอกจากนี้ ยังมีการกล่าวถึงปัจจัยทางพันธุกรรมอื่นๆ ตัวอย่างเช่น พบว่า 20% ของ CHCC สัมพันธ์กับยีนส์ที่ถ่ายทอดโรค hemochromatosis¹⁶ และ 30% ของ CHCC สัมพันธ์กับ PiZ alpha-1- antitrypsin deficiency¹⁷ รวมถึงยังพบความสัมพันธ์กับการติดเชื้อ *Opisthorchis viverrini* อีกด้วย

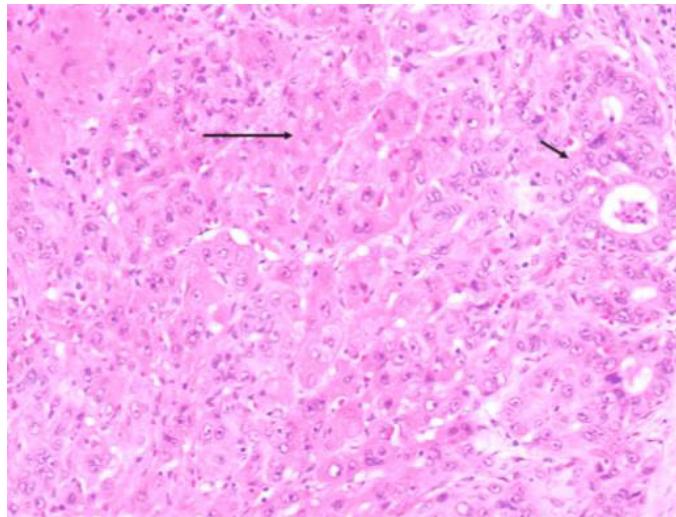
ลักษณะทางพยาธิวิทยา

ลักษณะก้อนเนื้องอกของ CHCC จะมีสีขาว ขอบเขตไม่เรียบ (ภาพที่ 1)¹⁸ ส่วนลักษณะทางพยาธิวิทยาตามคำนิยามขององค์การอนามัยโลกคือ เนื้องอกที่มีส่วนประกอบของ hepatocellular และ cholangiocellular โดยส่วนของ hepatocellular จะมีการผลิตน้ำดีและพบ intercellular bile canalculus หรือการเจริญเติบโตแบบ trabecular ในส่วนของ cholangiocellular จะพบการผลิต mucin (ตรวจโดยการย้อม periodic acid-Schiff หรือ Alcian blue stain) หรือมีการสร้าง gland ที่ชัดเจน

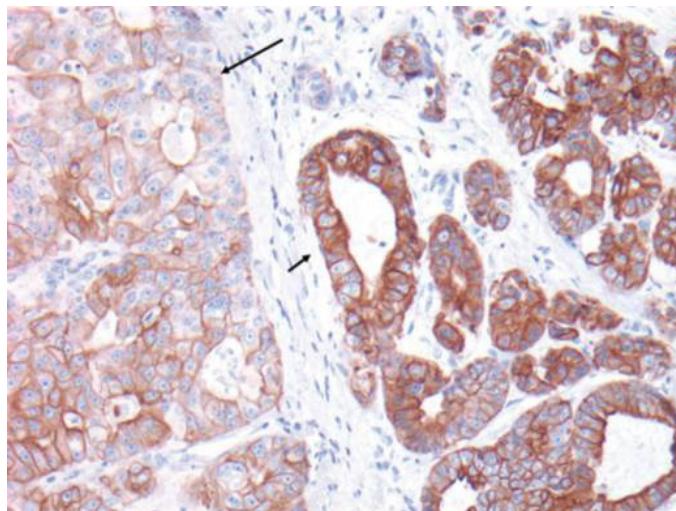
อาจใช้การย้อมทางอิมมูโนมาช่วยวินิจฉัยได้โดยการติด carcinoembryonic antigen (CEA), carbohydrate antigen 19-9 (CA 19-9) และ cytokeratin (CK7 และ CK20) เพื่อยืนยันส่วนที่เป็น CC และ AFP เพื่อยืนยันส่วนที่เป็น HCC การวินิจฉัย CHCC ต้องมีปริมาณของส่วนที่เป็น HCC และ CC มากกว่า 10% ในก้อนเนื้องอกนั้น¹⁹ ส่วนลักษณะอื่นๆ ที่อาจช่วยวินิจฉัยในส่วนของ CC คือ การพบ fibrous stroma และนิวเคลียสมีลักษณะกลม ส่วนที่เป็น glandular ย้อมติดสี cytokeratin AE1/AE3, CAM 5.2, CK7, CK 19 ในขณะที่ส่วนของ HCC จะมีการย้อมติดสี Hep Par 1 และ glypican 3¹⁸

ภาพที่ 1 ลักษณะขันเนื้อของ CHCC เป็นก้อนสีขาวที่ไม่มีแคปซูล และขอบเขตไม่เรียบ¹⁸

ภาพที่ 2 ลักษณะทางพยาธิวิทยาของ CHCC แสดงส่วนที่เป็น hepatocellular carcinoma-like trabecular (ลูกศรขวา) และ cholangiocarcinoma-like glandular (ลูกศรสัน)¹⁸

ภาพที่ 3 CHCC ย้อมด้วย CK7 บริเวณ glandular CC ติดสีเข้ม (ลูกศรสัน) ขณะที่บริเวณ trabecular HCC ติดสีอ่อนกว่า (ลูกศรขวา)¹⁸

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการวินิจฉัยที่แนะนำแนวทางพยาธิวิทยา ในส่วนที่เป็น cholangiocarcinoma ของ CHCC โดยบางรายงานได้กล่าวว่าต้องพบร่องรอยการสร้าง mucin ที่ intraglandular หรือ intracellular จึงเป็นการวินิจฉัยที่แน่นอน²⁰ ในขณะที่บางรายงานได้กล่าวว่าการติดสี CK 19 ในส่วน gland-like structure ไม่ว่าจะมีการผลิต mucin หรือไม่ เป็นการบ่งชี้ถึง cholangiocarcinoma²¹

จากการศึกษาของ Yano และคณะพบว่าลักษณะก้อนของ CHCC มีขนาดเฉลี่ย 6 เซนติเมตร มักมีหอยทากก้อนอยู่ในเนื้อตับกลืนเดียวกัน สามารถพบการลุก laminate สู่ portal vein ได้ถึง 58% ลูก laminate bile duct ได้ 27% พบรากะยะไปต่อมน้ำเหลือง 8% และมีการสร้าง capsule 46% เมื่อเทียบกับ HCC และ CHCC มีการกระยะของก้อนอยู่ในตับกลืนเดียวกันมากกว่า มีการลุก laminate สู่ portal vein น้อยกว่า มีการลุก laminate bile duct มากกว่า และกระยะไปต่อมน้ำเหลืองมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ²² (ตารางที่ 2)

ความชุกของโรคและอาการวิทยา

CHCC พบร้อยละ 1-4.7% ของมะเร็งที่เกิดจากตับของทั้งหมด²⁻⁸ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (88%) เกิดขึ้นร่วมกับ ไวรัสตับอักเสบบี 27% ไวรัสตับอักเสบซี (38%) และเกิดร่วมกับตับแข็งได้ถึง 54%²²

ผู้ป่วยส่วนใหญ่มาด้วยอาการปวดท้อง อาการอื่นๆ ที่พบร่วมได้ เช่น อ่อนเพลีย เปื่อยอาหาร คลื่นไส้อาเจียน น้ำหนักลด หรืออาจไม่มีอาการผิดปกติใดๆ ตรวจร่างกายอาจพบ ตับโต และภาวะท้องมาน ส่วนอาการไข้หน้าล้านและตัวเหลืองพบได้น้อย การตรวจทางห้องปฏิบัติการเบื้องต้นอาจพบการเพิ่มขึ้นของ AST, ALT, alkaline phosphatase และ prothrombin time²³

Bhagat และคณะได้แสดงลักษณะทางคลินิกของ CHCC โดยรวมร่วมคึกคักจากผู้ป่วยทั้งหมด 8 คน ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 2 และ 3

การวินิจฉัย

มาตรฐานการวินิจฉัย CHCC (gold standard) คือ การตรวจลักษณะ

ตารางที่ 2 ลักษณะทางคลินิกและทางพยาธิวิทยาของ CHCC, HCC, CC²²

Factors	CHCC (n=26)	HCC (n=1093)	CC (n=53)	P
Age (yrs) (median, range)	57 (27-74)	61 (16-84)	63 (40-81)	
Sex				
Male	23 (88%)	902 (83%)	35 (66%)	1-2) 0.60 2-3) 0.002
Female	3 (12%)	191 (17%)	18 (34%)	1-3) 0.06
Viral infection				
Negative	3 (12%)	152 (14%)	32 (60%)	
Hepatitis B	7 (27%)	172 (16%)	9 (17%)	
Hepatitis C	10 (38%)	526 (48%)	5 (9%)	1-2) 0.44
B & C	0 (0%)	16 (1%)	1 (2%)	2-3) <0.0001
Unknown	8 (23%)	227 (21%)	6 (11%)	1-3) 0.0002
AFP (ng/mL) (median, range)	75.5 (0-3 366 600)	44.1 (0-749 626)	4.0 (10-369)	
<20	8 (31%)	411 (38%)	37 (86%)	1-2) 0.09
20-200	13 (50%)	323 (30%)	4 (9%)	2-3) <0.0001
≥200	5 (19%)	335 (31%)	2 (5%)	1-3) <0.0001
CEA (ng/mL) (median, range)	3.6 (0.8-12.8)	2.9 (0-214)	2.8 (4.0-479)	1-2) 0.21
<5	18 (69%)	815 (79%)	39 (74%)	2-3) 0.31
≥5	8 (31%)	211 (21%)	14 (26%)	1-3) 0.69
Noncancerous liver parenchyma				
Normal	6 (23%)	68 (6%)	47 (89%)	1-2) 0.002
Chronic hepatitis	6 (23%)	432 (40%)	5 (9%)	2-3) <0.0001
Cirrhosis	14 (54%)	593 (54%)	1 (2%)	1-3) <0.0001
Tumor number				1-2) 0.04
Solitary	8 (31%)	565 (52%)	28 (53%)	2-3) 0.87
Multiple	18 (69%)	528 (48%)	25 (47%)	1-3) 0.06
Tumor size (cm) (mean±SD)	6.0 ± 4.4	4.5 ± 3.3	5.7 ± 3.0	
<3	3 (11%)	404 (37%)	2 (4%)	1-2) 0.03
3-6	14 (54%)	438 (40%)	33 (62%)	2-3) <0.0001
≥6	9 (35%)	251 (23%)	18 (34%)	1-3) 0.39
Intrahepatic distribution				1-2) 0.002
Unilobar	15 (58%)	891 (82%)	47 (89%)	2-3) 0.19
Bilobar	11 (42%)	202 (18%)	6 (11%)	1-3) 0.002
Portal vein invasion				
Absent	11 (42%)	630 (58%)	17 (32%)	
Present	15 (58%)	463 (42%)	36 (68%)	1-2) 0.02
Microscopic	10 (39%)	398 (36%)	26 (49%)	2-3) <0.0001
Macroscopic	5 (19%)	65 (6%)	10 (19%)	1-3) 0.62
Bile duct invasion				1-2) <0.0001
Absent	19 (73%)	1011 (97%)	19 (36%)	2-3) <0.0001
Present	7 (27%)	30 (3%)	34 (64%)	1-3) 0.002
Lymph node metastases				1-2) 0.01
Absent	24 (92%)	1077 (99%)	35 (66%)	2-3) <0.0001
Present	2 (8%)	9 (1%)	18 (34%)	1-3) 0.02
Capsule formation				1-2) <0.0001
Absent	14 (54%)	187 (17%)	49 (92%)	2-3) <0.0001
Present	12 (46%)	906 (83%)	4 (8%)	1-3) 0.0002

1-2), 2-3) และ 1-3) หมายถึงการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม CHCC กับ HCC, กลุ่ม HCC กับ CC และกลุ่ม CHCC กับ CC, a= standard error

ทางพยาธิวิทยา เนื่องจาก CHCC ประกอบไปด้วยเซลล์สองชนิด การย้อมพิเ嗽ต่างๆ ชี้งช่วยในการแยกแยะเซลล์แต่ละชนิดและช่วยยืนยันการวินิจฉัยโรคได้ รายละเอียดดังได้กล่าวไว้ในส่วนของลักษณะทางพยาธิวิทยาข้างต้นแล้ว

การส่งตรวจอื่นๆ ที่มีส่วนช่วยทำให้นักถึงและสนับสนุนการวินิจฉัย CHCC ได้แก่

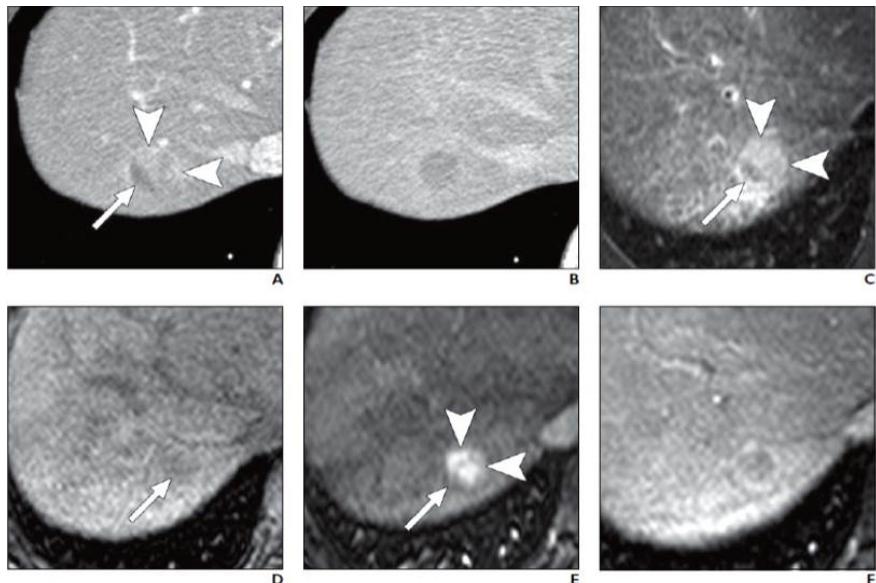
การตรวจเลือด

ระดับของ AFP และ CA19-9 อาจปกติหรือมีค่าเพิ่มขึ้นก็ได้ ถึงแม้ว่าระดับ tumor marker จะไม่มีความจำเพาะเจาะจงมากนัก แต่หากมีการเพิ่มขึ้นของทั้ง CA19-9 และ AFP พร้อมกันในผู้ป่วยที่มีก้อนในตับจะทำให้นักถึง CHCC มาขึ้น ส่วนการตรวจอื่นๆ เช่น alpha-1 antitrypsin, fibrinogen, IgG หรือ CEA พบร่วมสูงขึ้นได้ทั้ง HCC, CC และ CHCC ดังนั้นจึงไม่ช่วยในการวินิจฉัย

จากการศึกษาของ yanoo และคณะ ได้แสดงถึงร้อยละของผู้ป่วยที่มีการเพิ่มขึ้นของค่า AFP และ CEA ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ลักษณะทางคลินิกของผู้ป่วย CHCC (n=8)²³

Symptoms/Signs/Laboratory findings	Number of patients (n, %)
Abdominal pain	6 (75)
Fatigue/ weakness	4 (50)
Nausea/vomiting	4 (50)
Weight loss	4 (50)
Hepatomegaly	4 (50)
Jaundice	2 (25)
Palpable mass	2 (25)
Asymptomatic	1 (12.5)
Ascites detected clinically	1 (12.5)
Elevated transaminases (ALT and/or AST)	5 (62.5)
Elevated alkaline phosphatase	6 (75)
Elevated prothrombin time	2 (25)

ภาพที่ 4 CT scan และ MRI ของ CHCC26

- A. ภาพ CT scan ใน axial arterial phase พบร้ามี enhancement ของก้อน (หัวลูกศรใหญ่) ในขณะที่มีบางส่วนของก้อนไม่ enhancement (ลูกศรเล็ก) และมี hyperenhancing capsule รอบๆ ก้อน
- B. ภาพ CT scan ใน portovenous phase แสดงถึง hypoenhancement ของก้อน เมื่อเทียบกับเนื้อตับโดยรอบ เนื่องจากมีการ wash out ของ contrast
- C. ภาพ T2W MRI พบร้าก้อนมีลักษณะ high signal intensity (หัวลูกศรใหญ่) และมีบางส่วนเล็กๆ ที่เป็น low signal intensity (ลูกศรเล็ก)
- D. ภาพ T1W MRI ก้อนมีลักษณะ low signal intensity เมื่อเทียบกับเนื้อตับโดยรอบ
- E. Contrast enhance arterial phase T1W MRI เห็นก้อนส่วนที่ high signal intensity ใน T2 มี strong enhancement (หัวลูกศรใหญ่) ในขณะที่ส่วน low-intensity จาก T2 weight MRI ไม่enhancement (ลูกศรเล็ก) ภายหลังผ่าตัดก้อนนี้ออก ลักษณะทางพยาธิวิทยายืนยันว่าส่วนที่ไม่ enhancement คือส่วนของ HCC ในขณะที่ส่วนที่ไม่มี enhancement คือส่วนที่เป็น CC
- F. MRI ใน equilibrium phase พบร้าก้อนเนื้องอกมี low signal intensity เมื่อเทียบกับเนื้อตับโดยรอบ บ่งบอกถึงการที่ contrast ถูก wash out ออกจากก้อน และเรายังเห็นส่วนที่ enhancement ของแคปซูลรอบๆ ก้อน

ลักษณะทางรังสีวินิจฉัย

CHCC เป็นเนื้องอกที่ประกอบไปด้วยเซลล์สองชนิด ลักษณะของก้อนที่เห็นจากการนัดสารทึบสีจะขึ้นกับสัดส่วนของเซลล์แต่ละชนิด โดยจากการทำ CT และ MRI (ภาพที่ 4) พบว่า ก้อนที่เป็นเซลล์ชนิด HCC เด่น จะมี enhancement ใน early phase และ wash out ใน late phase ส่วนก้อนที่เป็นเซลล์ชนิด CC เด่นจะพบลักษณะ peripheral enhancement และ delayed enhancement^{24,25}

บางครั้งอาจพบลักษณะ heterogeneous enhancement ใน CT scan เนื่องจากส่วนที่เป็น HCC มีลักษณะ hyperenhancement ในขณะที่ส่วนที่เป็น CC มีลักษณะ hypoenhancement ใน arterial phase (เมื่อเทียบกับเนื้อตับโดยรอบ)

ส่วนภาพทางจาก MRI จะพบลักษณะ hypointensity ใน T1 และ heterogeneously hyperintensity ใน T2²⁶

จากการศึกษาของ Park และคณะ ในผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัย CHCC (โดยทางพยาธิวิทยา) พบว่า CT scan มีลักษณะคล้าย HCC และ CC อุบัติ 65.1% และ 27.9% ตามลำดับ โดยมีเพียง 7% เท่านั้นที่เป็น mixed pattern²⁷ ดังนั้นเจิง ควรนึกถึงโรคนี้ไว้เสมอในผู้ป่วยที่ CT scan มีลักษณะทางรังสีเข้าได้กับ HCC แต่ มีลักษณะบางอย่างที่ไม่เหมือน HCC ชัดเจน เช่น delayed enhancement หรือ มีลักษณะ heterogeneous enhancement

การประเมินระยะ CHCC

ในปี 2010 AJCC (American Joint Committee on Cancer) staging ได้มีการจัดหมวดหมู่ให้ CHCC มีการแบ่งระยะของโรคตาม intrahepatic bile duct cancer (ตารางที่ 4)

การรักษา

เนื่องจาก CHCC เป็นโรคที่พบได้น้อย ข้อมูลทางคลินิกยังไม่เพียงพอที่จะเขียนเป็นแนวทางการรักษาที่ชัดเจน ดังนั้นข้อมูลที่ได้จะมาจากการศึกษาที่ผ่านมา ผู้ป่วยควรได้รับการพิจารณารักษาด้วยวิธีการผ่าตัดก่อนเป็นอันดับแรกโดยคัลเลอร์เพทซ์

ตารางที่ 4 การประเมินระยะของ CHCC ตาม AJCC staging 7th edition²⁸

Primary Tumor (T)		Anatomic Stage/Prognostic Groups			
TX	Primary tumor cannot be assessed	Stage	Tumor	Node	Metastasis
T0	No evidence of primary tumor	0	Tis	N0	M0
Tis	Carcinoma <i>in situ</i> (intraductal tumor)	I	T1	N0	M0
T1	Solitary tumor without vascular invasion	II	T2	N0	M0
T2a	Solitary tumor with vascular invasion	III	T3	N0	M0
T2b	Multiple tumors, with or without vascular invasion	IVA	T4	N0	M0
T3	Multiple perforating the visceral peritoneum or involving the local extra hepatic structures by direct invasion		Any T	N1	M0
T4	Tumor with periductal invasion	IVB	Any T	Any N	M1
Regional Lymph Node(N)		Histologic Grading (G)			
NX	Regional lymph nodes cannot be assessed	G1	Well differentiated		
N0	No regional lymph node metastasis	G2	Moderately differentiated		
N1	Regional lymph node metastasis	G3	Poorly differentiated		
Distant Metastasis (M)		G4	Undifferentiated		
M0	No distant metastasis				
M1	Distant metastasis present				

ซึ่งจะต้องไม่มีข้อห้ามในการผ่าตัด เช่น มีการกระจายของมะเร็งไปนอกตับ (distance metastasis) มีการลุกลามไปท่อน้ำดีของตับทั้งสองข้าง หรือมีตับกลับตรงข้ามฟ่อ นอกจากนี้ ผู้ป่วยต้องแข็งแรงเพียงพอสำหรับการผ่าตัด และมีปริมาณเนื้อตับหลังการผ่าตัดเพียงพอ²⁹

การประเมินระยะของโรคอาจต้องใช้การทำ laparoscopy เพื่อความถูกต้องแม่นยำ เนื่องจากผู้ป่วยมีพื้นฐานเป็นตับแข็งมากกว่าเมื่อเทียบกับ HCC

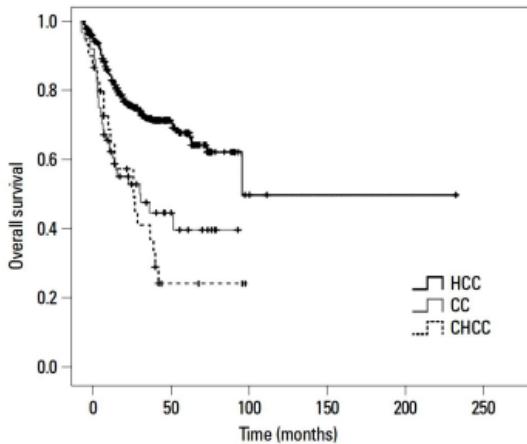
การผ่าตัดทำให้อัตราการรอดชีวิตของผู้ป่วยสูงขึ้นมากเมื่อเทียบกับวิธีอื่นๆ หากผู้ป่วยมีการกลับมาของโรคหลังการผ่าตัดอาจให้การรักษาโดยการให้เคมีบำบัดอย่างไรก็ตาม อัตราการตอบสนองต่อเคมีบำบัดของมะเร็งชนิดนี้ค่อนข้างน้อย ส่วนทางเลือกอื่นในการรักษา ได้แก่ การทำ transcatheter arterial chemoembolization (TACE) ซึ่งจะเลือกในกรณีที่เนื้องอกมีลักษณะมีเลือดมาเลี้ยงมาก แต่หากก้อนเนื้องอกมีลักษณะมีเลือดมาเลี้ยงน้อยหรือมี fibrotic tissue มา ก ควรหลีกเลี่ยงการรักษาด้วย TACE หรือ การฉีด ethanol อย่างไรก็ตาม สามารถให้การรักษาด้วย radiofrequency ablation หรือ cryoablation ได้^{7,8}

การพยากรณ์โรค

ข้อมูลเกี่ยวกับการพยากรณ์โรค ของ CHCC นั้นมีความแตกต่างกันตามภูมิภาคที่ทำการศึกษาวิจัย จากการศึกษาในอเมริกาพบว่า ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัย CHCC มักมีขนาดก้อนที่ใหญ่กว่าจากการศึกษาในเอเชียลีบีทำให้แยกต่อการรักษาด้วยการผ่าตัด และมักพบการรุกร้ำของก้อนเข้าหลอดเลือดเล็กๆ และมีการกระจายของก้อนในตับมากกว่า ในขณะที่ข้อมูลจากทางเอเชียพบว่าส่วนใหญ่ก้อนมีขนาดเล็กกว่า 5 ซม. เหตุผลนี้อาจเนื่องมาจากมีการตรวจคัดกรองมะเร็งตับอย่างแพร่หลายทำให้ตรวจพบเร็วกว่า

อัตราการรอดชีวิตของ CHCC หลังผ่าตัดจะต่ำกว่า HCC แต่ดีกว่า CC โดยอัตราการรอดชีวิตที่ 5 ปีของ HCC, CHCC และ CC อยู่ที่ 37%, 33% และ 24% ตามลำดับ แต่หากไม่สามารถรักษาโดยการผ่าตัดได้ จะไม่พบผู้ป่วยที่มีชีวิตรอดเกิน 18 เดือน⁹

แต่จากการศึกษาของ Park ซึ่งทำในประเทศไทยพบว่า หลังจากการผ่าตัดแล้ว ผู้ป่วยมีอัตราการรอดชีวิตที่ 1, 3 และ 5 ปี เท่ากับ 76.6%, 52.7% และ 39.5% ตามลำดับ (**ภาพที่ 5**) โดย median survival ของ CHCC (34 เดือน) สั้นกว่า HCC (103 เดือน) และ CC (38.9 เดือน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอัตราการเป็นซ้ำสูงถึง 84.4% ระหว่างการติดตามอาการ

ภาพที่ 5 กราฟ Kaplan-Meier ที่แสดงอัตราการรอดชีวิตโดยรวมของผู้ป่วย HCC, CC และ CHCC²⁷

สรุป

ก้อนเนื้องอก CHCC เป็น primary hepatic tumor ที่พบได้น้อย ผู้ป่วยมักมาด้วยอาการปวดท้อง อ่อนเพลีย เป็นหลัก โดยมีปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญคือโรคตับอักเสบเรื้อรัง การทำ CT scan มีลักษณะจำเพาะ ควรนึกถึงโรคนี้เมื่อในผู้ป่วยที่ภาพถ่ายทางรังสีส่องล้ำ HCC แต่มีบางส่วนที่ไม่มี arterial enhancement หรือ มี delayed wash out ร่วมด้วย และควรส่งทำ liver biopsy เพื่อยืนยันภาวะนี้ ซึ่งการวินิจฉัยทางพยาธิวิทยาโดยการย้อม immunohistochemistry จะช่วยยืนยันความแตกต่างระหว่างเซลล์สองชนิดได้

การรักษาควรเลือกการผ่าตัดเป็นอันดับแรก เพราะสามารถทำให้มีอัตราการรอดชีวิตสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม โรคนี้มีอัตราการกลับเป็นซ้ำหลังผ่าตัดได้สูง จึงทำให้การพยากรณ์โรคไม่ดี โดยมี median survival เพียง 23-34 เดือน^{23,27}

เอกสารอ้างอิง

- Vatanasapt V, Sriamporn S, Vatanasapt P. Cancer control in Thailand. Jpn J Clin Oncol. 2002;32:(Suppl 1) S82-91.

2. Allen RA, Lisa JR. Combined liver cell and bile duct carcinoma. Am J Pathol. 1949;25:647-55.
3. Edmondson H, Peters RL. Neoplasms of the liver. Disease of the liver, 5th Ed. In: L. Schiff and E. Schiff, editors. Philadelphia, PA: Lippincott 1982.
4. Goodman Z, Ishak KG, Langloss JM, Sesterhenn IA, Rabin L. Combined hepatocellular-cholangiocarcinoma. A histologic and immunohistochemical study. Cancer. 1985;55:124-35.
5. The Liver Cancer Study Group of Japan. Primary liver cancer in Japan. Ann Surg. 1990;211:277-87.
6. Maeda T, Adachi E, Kajiyama K, Sugimachi K, Tsuneyoshi M. Combined hepatocellular and cholangiocarcinoma: proposed criteria according to cytokeratin expression and analysis of clinicopathologic features. Human Pathol. 1995;26:956-64.
7. Ng IO, Shek TW, Nicholls J, Ma LT. Combined Hepatocellular-cholangiocarcinoma: a clinicopathological study. J Gastroenterol Hepatol. 1998;13:34-40.
8. Jarnagin WR, Weber S, Tickoo SK, Koea JB, Obiekwe S, Fong Y, et al. Combined hepatocellular and cholangiocarcinoma: demographic, clinical, and prognostic factors. Cancer. 2002;94:2040-6.
9. Wells HG. Primary carcinoma of the liver. Am J Sci. 1903;126:403-17.
10. Kojiro M. Pathomorphology of advanced hepatocellular carcinoma. Primary liver cancer in Japan. In: T. Tobe, et al. editors. Tokyo: Springer-Verlag. 1992;31-7.
11. Imai Y, Oda H, Arai M, Shimizu S, Nakatsuru Y, Inoue T, et al. Mutational analysis of the p53 and K-ras genes and allelotype study of the Rb-1 gene for investigating the pathogenesis of combined hepatocellular-cholangiocellular carcinomas. JJCR. 1996;87:1056-62.
12. Robrechts C, De Vos R, Van den Heuvel M, Van Cutsem E, Van Damme B, Desmet V, et al. Primary liver tumor of intermediate (hepatocyte-bile duct cell) phenotype: a progenitor cell tumor? Liver. 1998;18:288-93.
13. Haratake J, Hashimoto H. An immunohistochemical analysis of 13 cases with combined hepatocellular and cholangiocellular carcinoma. Liver. 1995;15:9-15.

14. National Toxicology Program, Public Health Service, National Institutes of Health, US Department of Health and Human Service. Toxicology and carcinogenesis studies of o-nitrotoluene sulfone (CAS no. 88-72-2) in F344/N rats and B6CF(1) mice (feed studies). *Natl toxicol Program Tech Rep Ser.* 2002;504:1-357.
15. Johnson JD, Ryan MJ, Toft JD II, Graves SW, Hejtmancik MR, Cunningham ML, et al. Two-year toxicity and carcinogenicity study of methyl eugenol in F344/N rats and B6C3F(1) mice. *J Agric Food Chem.* 2000;48:3620-32.
16. Morcos M, Dubois S, Bralet MP, Belghiti J, Degott C, Terris B. Primary liver carcinoma in genetic Hemochromatosis reveals a broad histologic spectrum. *Am J Clin Pathol.* 2001;116:738-43.
17. Zhou H, Fischer HP. Liver carcinoma in PiZ alpha-1-antitrypsin deficiency. *Am J Surg Pathol.* 1998;22:742-8.
18. Jakate S, Giusto D. Combined Hepatocellular-Cholangiocarcinoma, In: Linda DF, Kakar S, editors. *Liver Pathology.* 4th ed. New York: Demos Medical; 2011. p. 419-20.
19. Gibson J (1978) Histological typing of tumors of the liver, biliary tract, and pancreas. World Health Organization, Geneva.
20. Uenishi T, Kubo S, Yamamoto T, Shuto T, Ogawa M, Tanaka S, et al. Cytokeratin 19 expression in hepatocellular carcinoma predicts early postoperative recurrence. *Cancer Sci.* 2003;94:851-7.
21. Zhuang PY, Zhang JB, Zhu XD, Zhang W, Wu WZ, Tan YS, et al. Two pathologic types of hepatocellular carcinoma with lymph node metastasis with distinct prognosis on the basis of CK19 expression in tumor. *Cancer.* 2008;112:2740-8.
22. Yano Y, Yamamoto J, Kosuge T, Sakamoto Y, Yamasaki S, Shimada K, et al. Combined hepatocellular and cholangiocarcinoma: a clinicopathologic study of 26 resected cases. *Jpn J Clin Oncol.* 2003;33:283-7.
23. Bhagat V, Javle M, Yu J, Agrawal A, Gibbs JF, Kuvshinoff B, et al. Combined hepatocholangiocarcinoma: case-series and review of literature. *Int J Gastrointest Cancer.* 2006;37:27-34.

24. Fukukura Y, Taguchi J, Nakashima O, Wada Y, Kojiro M. Combined hepatocellular and cholangiocarcinoma: correlation between CT findings and clinicopathological features. *J Comput Assist Tomogr.* 1997;21:52-8.
25. Murakami T, Kim T, Tomoda K, Narumi Y, Sakon M, Wakasa K, et al. Combined hepatocellular and cholangiocellular carcinoma. *Radiat Med.* 1997;15:243-6.
26. Chung YE, Park MS, Park YN, Lee HJ, Seok JY, Yu JS, et al. Hepatocellular carcinoma variants: radiologic-pathologic correlation. *AJR AM J Roentgenol.* 2009;193:W7-13. doi: 10.2214/AJR.07.3947.
27. Park H, Choi KH, Choi SB, Choi JW, Kim do Y, Ahn SH, et al. Clinicopathological characteristics in combined hepatocellular-cholangiocarcinoma: a single center study in Korea. *Yonsei Med J.* 2011;52:753-60. doi: 10.3349/ymj.2011.52.5.753.
28. National Comprehensive Cancer Network (NCCN): NCCN Clinical Practice Guidelines in Oncology. Hepatobiliary Cancer version 2.2012 [<http://www.nccn.org>] website 2012.
29. Adrian M, Di Bisceglie, Alex SB. Tumor and cysts of the liver. In: Feldman M, Lawrence SJ, Lawrence JB. Sleisenger and Fordtran's Gastrointestinal and Liver Disease. 9th ed. Philadelphia: Saunders Elsevier; 2010. p. 1569-92.